

PRÁZDNINOVÝ Zpravodaj farností na Lipně

31 – 34 / 2023

30. 7. 2023

Milovaní bratři a sestry, přátelé Boží!

Dnes dostáváte do rukou **prázdninový Zpravodaj farností na Lipně**.

V průběhu měsíce srpna budu čerpat řádnou dovolenou. Jak vyplývá z pořadu bohoslužeb, v době dovolené budou v našich farních kostelech **pouze nedělní bohoslužby!**

V případě zajištění **pohřbu** se prosím obraťte přímo na **pohřební službu pana Františka Cimerhanzla** v Českém Krumlově (telefon: 602 456 370), případně na **pohřební službu paní Novotné Maurencové** v Kaplici (telefon: 737 657 153) – pohřební služba vyrozumí příslušného zastupujícího kněze!

Krásné prožití prázdnin a dovolených vám všem přeje a ze srdce + žehná

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Frymburk:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Vyšší Brod:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Černá v Pošumaví:**
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.

POŘAD BOHOSLUŽEB O PRÁZDNINÁCH

	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>NEDELE</u> 30. 7. 2023	8:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za + manžela Václava Mráze, za rodiče Rynešovy a Mrázovy, za + bratra Jakuba Ryneše a za duše v očistci.	9:45 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za zemřelou Janu Neubauerovou.	11:30 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za konečné vítězství statečně bojující Ukrajiny, a za přísný a spravedlivý trest pro ruské válečné zločince.	Sobota 29. 7. 2023 17:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Prosba za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Josefa Hloucha.
<u>Pátek</u> 4. 8. 2023	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Votivní mše „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“</i> <i>PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI</i>			
<u>Sobota</u> 5. 8. 2023				17:00 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> Za + Jana, Boženu a Stanislavu Rosických.
<u>NEDELE</u> 6. 8. 2023	8:00 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> Za + vldp. P. Antonína Kováře OFMCap.	9:45 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> Za + vldp. P. Metoděje Sládka OFMCap.	11:30 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> Za + vldp. P. Kassiana Válka OFMCap.	
<u>Sobota</u> 12. 8. 2023			11:00 (poutní kaple Maria Rast am Stein) <i>Votivní mše svatá „O Nanebevzetí Panny Marie“</i>	
<u>NEDELE</u> 13. 8. 2023	8:00 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + kanovníka P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliána Schaffranka a za Hanse Grilla.	9:45 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + kanovníka P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliána Schaffranka a za Hanse Grilla.	11:30 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Prosba za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Josefa Hloucha.	
<u>Sobota</u> 19. 8. 2023			10:00 (filiální kostel sv. Oldřicha Loučovice) <i>Votivní mše svatá „O Panně Marii Královně“</i>	
<u>NEDELE</u> 20. 8. 2023	8:00 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Jiřího a Marii Hdravovy, syna Jaroslava a za ochranu Boží pro živou rodinu.	9:45 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za živé i + členy Svatého růžence a za duše v očistci.	11:30 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Prosba o mocnou ochranu a přímluvu Panny Marie Královny pro celou naši farnost.	
<u>NEDELE</u> 27. 8. 2023	8:00 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + Annu Panskou, za + Ladislava Panského a za celou rodinu.	9:45 (farní kostel) POUTNÍ MŠE SVATÁ <i>(TITULÁRNÍ SLAVNOST SV. BARTOLOMĚJE, APOŠTOLA)</i> Za živé i + z naší farnosti.	11:30 (farní kostel) POUTNÍ MŠE SVATÁ <i>(TITULÁRNÍ SLAVNOST SV. BARTOLOMĚJE, APOŠTOLA)</i> Za živé i + z naší farnosti.	

17. neděle v mezidobí

1. čtení
(1 Král 3, 5.7-12)

2. čtení
(Řím 8, 28-30)

Evangelium
(Mt 13, 44-52)

PERLA NAŠEHO ÚSMĚVU

Bratři a sestry, v prvním čtení nás král Šalomoun učí, že ze všeho nejcennější je **umění rozeznávat dobro a zlo**. A radostná zvěst dnešní neděle také hovoří o nalezení toho nejcennějšího: o drahocenné perle, o pokladu, který může člověk nalézt a stát se boháčem Božího království.

Z mnoha pokladů, z mnoha drahocenných perel, které nám katolická víra nabízí, bych vám rád ukázal na jednu drahocennou perličku, abyste ji i vy dokázali pro sebe objevit. Je to **perla našeho úsměvu**.

Byla jednou jedna paní, kterou nikdo neznal jinak, než s věčně mrzutým výrazem. Když ji chtěl někdo povzbudit, bručela: „Nemohu dělat celý den hi hi hi! Já mám veliké trápení!“ Uvažujme, prosím, dnes my všichni: Jistě každý z nás zná ze svého okolí takové bručouny. Avšak kromě toho snad také známe lidi vlídné. Takové, kteří se na vás při setkání usmějí a řeknou nějaké vlídné slovíčko. Co myslíte – že by tito milí lidé neměli vůbec žádné trápení? Ale jistěže mají! U každého člověka **jdou radosti i starosti ruku v ruce**.

Jenomže radosti a starosti nejdou na stejné rovině. U katolíka – OPRAVDOVÉHO katolíka – je to jako na mimoúrovňové dálniční křižovatce: radost je hlouběji – mnohem hlouběji, a starosti ji proto nemohou dosáhnout a zničit. A toto měl na mysli Kristus Pán, když nám sliboval: **Vaše srdce se bude radovat a vaši radost vám nikdo nevezme!**

Pravdivost těchto Kristových slov dosvědčují životy světců. Jejich úsměv byl legitimací jejich zbožnosti. Říkali, že **usmívat se na bližního znamená hledět na něj očima Krista Pána**. Říkali, že úsměvem povíme cizímu člověku, že jsme v něm objevili bratra. Že **úsměv je most od člověka k člověku**.

Velice krásně to vyjádřila svatá Terezička Ježíškova. O nebi měla velmi osobitou představu. Říkávala, že **nebe je místo, kde se nebudeme setkávat se studenými a lhostejnými pohledy**.

Úsměv – to je odlesk ráje, je předzvěstí ráje. Všimli jste si, že každý se instinktivně usměje, když se skloní nad kočárkem s malým děťátkem? **Když se usměješ na dospělého člověka, probouzíš v něm Boží dítě** – probouzíš v něm jeho lepší JÁ.

Bratře milý, úsměvem rozkvetáš do lidskosti. Těžkou dřinu bez radosti dokáže zastat také (s prominutím) třeba vůl či jiné zvíře, avšak usmívat se dokáže jen člověk. — Sestřičko drahá, úsměv je tvá nejkrásnější ozdoba, nejvybroušenější šperk a nejdokonalejší krášlicí prostředek. Každá žena je krásná, když se usmívá, a je ošklivá, když se mračí.

Myslím, že jsme již vyslechli celou řadu argumentů, abychom zanechali mrzoutství, a abychom byli vlídní a **svým úsměvem pomáhali den co den činit tento zkažený a zvrácený svět radostnějším a hezčím**.

Vyzdobujme se tedy perlou úsměvu každý den hned ráno, jak se probudíme. Velikým vzorem pro nás může být **papež svatý Jan XXIII.**, který se každé ráno modlil: „Nebeský Otče, děkuji ti, že jsem si odpočinul a opět se probudil. **Je to tvůj dar...** Ve všem, co udělám, co promluví, ať se mi zjeví láska, kterou Kristus všechny objímá. Ať mám pro každého dobré slovo dřív, než se rozejdeme... Prosím tě, ať se vždy ovládnou, **ať ze mne není mrzout**, ať jedním laskavě a srdečně. Ať ve mně zbude i **jiskřička humoru, kterého je také zapotřebí...**“ Ano, začněme hned od rána s jiskřičkou humoru, s perlou úsměvu – na své domáci, na své nejbližší, ve svém zaměstnání a zkrátka všude, kam přijdeme.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Jakže to říkala svatá Terezička? Nebe je místo, kde se nebudeme setkávat se studenými a lhostejnými pohledy. Prosme tedy dnes Pána, abychom nosili jeho úsměv v srdci a abychom pomáhali šířit Boží království svou vlídností a úsměvem. Amen.

Svátek Proměnění Páně

1. čtení

(Dan 7, 9-10.13-14)

2. čtení

(2 Petr 1, 16-19)

Evangelium

(Mt 17, 1-9)

I MY SE MÁME PROMĚNIT

Bratři a sestry, lidé odedávna používají **symboly a obrazy**, chtějí-li vyjádřit něco abstraktního. Tak například symbolem lásky je srdce, symbolem štěstí je čtyřlístek, symbolem míru je holubice.

V Písmu svatém vidíme něco obdobného. Svatopisci sahají také k symbolům, obrazům, přirovnáním, chtějí-li nám aspoň trochu přiblížit nepředstavitelný a nepochopitelný pojem Boha. Také dnešní evangelium o proměnění Krista Pána užívá podobné obrazy, aby nám naznačilo, že **Syn člověka vstoupil do Boží blízkosti, že byl Boží přítomností zcela naplněn, že byl s Bohem zcela jedno.**

Evangelista používá tři symboly, které jsou v Písmu svatém často užívány: obraz hory, světla a oblaku.

Jako místo setkání Pána Ježíše s Bohem se uvádí **hora**. Hora je v biblickém vyjadřování místem Boží přítomnosti a jeho působení. Také my rádi vystupujeme na hory. Výstup je dřina, ale ten zážitek nahore za to stojí. Rozhled z výše nám hovoří o naší nepatrnosti, o velikosti Stvořitele, o kráse Božího světa. Na hoře se cítíme jaksí Bohu blíž, utíkáme se více do bezpečí a ochrany Boží ruky.

Ježíše na hoře obklopuje a proměňuje **zářící jas**, veliké světlo. Světlo zahání temnotu, nejistotu, strach, značí blízkost Boží. V ohni hořícího keře ohlašuje Mojžíšovi na poušti svou přítomnost Hospodin. Žalmista často Boha se světlem ztotožňuje: „Hospodine, ty jsi mé světlo a má spása!“ (Žl 27, 1)

Oblak je v bibli také místem, z něhož promlouvá Bůh. Oblak, mrak přináší déšť, je znamením úrody. Oblak dává blahodárný stín v úpalu slunce.

Hora, sluneční svit a mrak – tři základní živly přírody – jsou v bibli **symbolem tajemné blízkosti Boží**. Promlouvá z nich neviditelný Pán nebe i země.

Ale nejen vnímavosti pro znamení Boží blízkosti nás učí dnešní evangelium o proměnění Páně. Ono nám také připomíná, že **i my se máme proměnit**. Ne sice tak najednou jako Pán Ježíš na hoře, ne tak dokonale – to až snad s Pánem v nebi. Ale postupně, denně, nepozorovaně.

My se měníme, jistě – stačí potkat spolužáka po letech a vidíme na něm, jak se změnil on – a on zase vidí na nás, jak jsme se změnilí my. Měníme se, ale má to být měnění do krásy, ne do stařecké zapšklosti. Krása mladistvé tváře má dozrávat do krásy celé osobnosti.

Toto je tedy odlesk radostného poselství dnešního evangelia o proměnění Páně. I my, bratři a sestry Pána Ježíše, se máme **proměňovat do stále větší krásy Božích dětí**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? A tak se tedy pokus dnes – při proměňování ve mši svaté – zahlédnout zrakem svého srdce kousíček krásy proměněného Krista Pána. Pojdme se i my dát trošičku proměnit láskyplným pohledem Ježíšovým. Kéž se tak stane! Amen.

19. neděle v mezidobí

1. čtení

(1 Král 19, 9a.11-13a)

2. čtení

(Řím 9, 1-5)

Evangelium

(Mt 14, 22-33)

UNĚST SVOU NEJISTOTU

Bratři a sestry, každý z nás občas mívá pochybnosti ve víře. Pochybnosti jsou jako daň, kterou platíme za to, že nám to myslí. A Pán Ježíš nám v dnešním úryvku evangelia radí, **jak je možno unést svou nejistotu**. Mnohokrát jsme už v evangeliích slyšeli, jak veliké věci působí v našem životě víra. Přesto ji však i my – věřící – stále jaksí nedoceňujeme. Mnoho poctivých lidí v ní vidí jen celek dobrých zásad pro život. Mnoho ušlechtilých lidí v ní vidí jen zákoník mravního života. Mnoho zbožných lidí v ní vidí jen sbírku náboženských obřadů a různých pobožností.

A zatím **víra je světlo, které prozařuje a zduchovňuje celý náš život**. Dává nám nový pohled na vše. Kde např. já vidím svým okem kapku vody, tam vidí vědec mikroskopem bohatý svět mikroorganismů. Kde já vidím obyčejnou věc, tam básník vidí znamení krásy a vyšší skutečnosti. Kde vidí běžný člověk jen osoby a události, tam vidí věřící křesťan království Boží „ve výstavbě“.

Toto vše působí víra. Dává nám poznat, že **od okamžiku vtělení je země prostoupena nebem**. Jen křesťan může vidět vesmír celistvým pohledem, může vidět i za vnější obal věcí. Naše smysly nám dávají pohled těla. Naše inteligence dává pohled rozumu. Naše **víra nám dává pohled Krista**. Věřit znamená znovu a znovu potkávat Ježíše. Od něj přejímat vědění, smýšlení, jeho způsob vidění světa. Pán Ježíš to vyjádřil slovy: **„Já jsem světlo světa. Kdo mne následuje, nechodí ve tmě.“**

Někteří lidé trpí stálým strachem o svou víru. Říkají: „Často mám nejistoty. Často nic necítím, když myslím na Boha. Moje víra slábne, bojím se o ni...“ Ale víra, ta není jen v nějakém pocitu. Dobře víme, že pocity bývají hodně kolísavé a nestálé. Víra není ani vědecký poznatek. Víra není uspokojení, není to stále trvajících jistota. **Víra je světlo** – světlo pulzující, které zazáří naplno v okamžiku, kdy zahlédneš Krista tváří v tvář. Víra – to je právě schopnost unést svou životní nejistotu. Víra je schopnost načerpat si ve slunných chvílích tolik světla a radosti, abychom v jeho odlesku přečkali temnoty svých srdcí.

Otázka je, jak si takovou víru „pořídit“? Jak mohu takovou víru získat? Dá se víra získat rozumováním, diskutováním? Ujít kus cesty k víře, to nám zajisté rozum pomůže, ale samu víru nám rozum nedá. Ta je spíš záležitostí srdce, zážitku. Máme-li tedy potíže ve víře, zanechme rozumování a dohadování, a **hledejme, jak zahlédnout Ježíšovu tvář**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Někdy nám zasvitne Ježíšova laskavá tvář při čtení jeho evangelia, jindy ji můžeme zahlédnout v tváři druhého člověka. Někdy se zase s Pánem Ježíšem můžeme setkat ve chvílce modlitby nebo v kostele při bohoslužbě. Víra je Boží dar – je to Boží odpověď na naše hledání. Pojdme tedy dnes společně prosit o dar živé víry, která by nás nesla a unesla po rozbouřených vlnách našeho světa. Učme se modlit: **Pane, já v tebe věřím, pomoz mé malé víře!** Amen.

20. neděle v mezidobí

1. čtení

(Iz 56, 1.6-7)

2. čtení

(Řím 11, 13-15.29-32)

Evangelium

(Mt 15, 21-28)

PÁN JEŽÍŠ „NA DOVOLENÉ“

Bratři a sestry, představme si, že se vydáme vyřídit si nějaké záležitosti na úřadě. Po hodinovém čekání ve frontě se dozvíš, že tento úředník není pro tvou záležitost kompetentní – a ty jdeš s brčením o byrokratech stát frontu k jinému okénku.

A my se ptáme: Nebyl Pán Ježíš v dnešním evangeliu také takový „byrokrat“? Ten syrský kraj, to už přece nebyl stát Izrael – Kristus Pán si tam šel jen tak odpočinout od lidí. Dalo by se říci, že tam **šel „na dovolenou“**. Ale i tam jde za ním **pověst mocného člověka, který zdarma léčí a pomáhá**.

Pán Ježíš odbývá tu maminku jako úředník u okénka: Tady už nejsem kompetentní, zde to už nespadá do mé pracovní náplně. Já mám plné ruce práce se svými krajany Židy. A jsem tu na dovolené, dej mi pokoj! Jenomže tam, kde je člověk v nouzi, tam končí všechny hranice příslušnosti a resortů – a Kristus Pán nakonec nejen pomůže dceři, ale pochválí i matku za její houževnatost v hledání pomoci.

Zdá se, že toto evangelium nabývá v dnešní době stále větší důležitost. Lidské vztahy a povinnosti se stále více drobí. Je stále více oborů, příslušností – a nějak se v tom ztrácí **ten nejdůležitější, totiž ČLOVĚK**. Běda ti, človče, když se ti v lidském mraveništi velkoměsta přihodí nějaká svízeľ, třebaš velmi lidská. Pokud neprovedeš výtržnost, abys byl příslušný do „péče“ policie, nebo pokud se nesvalíš jako špalek, abys byl příslušný do péče záchranné služby, mezi spěchajícím davem se obyčejně nenajde nikdo, kdo by měl čas a chuť si tě jen všimnout – natož ti pomoci!

A právě proto musí být v evangeliu i to pohoršlivé – abych tak řekl velmi „lidské“ – vyprávění **o Pánu Ježíši, kterému se nechtělo pomoci, ale přece pomohl**. Je to pro nás velice potřebné, abychom si na to mohli vzpomenout, až se nám nebude chtít něco pro svého bližního udělat, co nejsme udělat povinni – **abychom přesto**

šli a podle svých možností pomohli. Když se nám nebude chtít, je to lidské. Avšak když přesto pomůžeme, je to navýsost křesťanské!

Dnešní radostná zvěst má ještě jednu stránku. Svět se z našeho pohledu dělí na dvě skupiny: na nás, věřící – a na ty druhé, čili pohany. Židé se na svět dívali také tak. Oni – synové Abraháma, Izáka a Jákoba – byli lidé věřící, národ vyvolený. A na ty druhé hleděli pohrdavě jako na pohanské bezvěrce. A tu najednou Kristovi učedníci, což byli Židé, slyší z jeho úst chválit velikou víru nikoliv u Židovky, ale u pohanky z pohrdaného a pohanského kraje syrského.

Ještě že Bůh vidí víc než my. **Bůh vidí mnoho víry i tam, kde my ji nevidíme.** A proto nikdo z nás – opakují: NIKDO Z NÁS – nemá sebemenší právo nikým pohrdat. My můžeme důvěřovat v dobro i mimo naše „stádečko věrných“. A to by pro nás mělo být velice radostné a povzbuzující!

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Mějme tedy na paměti, že nesmíme být byrokrati – když můžeme, ochotně a rádi svým bližním pomůžeme, i když to třeba není naše povinnost. A když se jedná o dobrou věc, rádi si dáme říci, i když se nám třeba nechce. Amen.

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

AKTUALITY

• **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI SRPNU – MŠE SVATÁ A POBOŽNOST K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU:**

V pátek 4. srpna 2023 od 14 hodin v kapli domova důchodců v Horní Plané budeme prožívat **první pátek v měsíci srpnu.**

Nejprve bude **votivní mše svatá** „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“. Po modlitbě po přijímání následuje **pobožnost k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu** (výstav Velebné svátosti, krátká adorace, litanie k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu, zásvětná modlitba, svátostné požehnání).

• **POUTNÍ MŠE SVATÁ VE FARNÍM KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE VE FRYMBURKU:**

Milovaní bratři a sestry, draží poutníci k svatému Bartoloměji, přátelé Boží!

Srdečně vás všechny zvu na **slavnou poutní mši svatou** ke cti svatého Bartoloměje, apoštola, která se koná **v neděli 27. srpna 2023 v 9:45 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje ve Frymburku.

• **POUTNÍ MŠE SVATÁ VE FARNÍM KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE VE VYŠŠÍM BRODU:**

Milovaní bratři a sestry, draží poutníci k svatému Bartoloměji, přátelé Boží!

Srdečně vás všechny zvu na **slavnou poutní mši svatou** ke cti svatého Bartoloměje, apoštola, která se koná **v neděli 27. srpna 2023 v 11:30 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje ve Vyšším Brodu.

